

[Jens Jensen.]

Søfarendes Mindefond“ blive administreret fornuftigt og retfærdigt. Jeg nærer ikke nogen Tvivl om, at danske søfarendes Familier har haft særdeles vanskelige økonomiske Kaar under Krigen; det er kun beskedne Beløb, som er udbetalt til disse Familiers Underhold, og yderligere har disse Personer ved Siden af de store økonomiske Vanskeligheder maattet savne deres Forsørger. Jeg er derfor fuldt forvisset om, at de paa-gældende, som kommer ind under denne Lovs Bestemmelser, vil modtage Loven om Mindefonden med Taknemmelighed og Glæde.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne medgive Lovforslaget vor varmeste anbefaling.

P. A. Poulsen (Stenderup): Da vi vedtog Lov Nr. 383 af 9. August i Aar, Loven om Hædersgaver til efterladte efter Sømand og Fiskere, som var omkommet ved Krigsforlis, heri ogsaa indbefattet Fiskere og Søfolk, der havde mistet deres Førlighed under deres farefulde Tjeneste, den, der saa trofast blev udført i de onde Aar, da Krigen varede, tror jeg, vi alle forstod, at der var nogle, der blev lukket ude, nogle, der ikke havde Lovhjemmel til at opnaa Krigsskadeserstatning eller Adkomst til Hædersgave i Henhold til den derom gældende særlige Lovgivning. Jeg husker, at det allerede dengang af den højtærede Minister for Handel, Industri og Søfart blev bebudet, at der vilde komme et Lovforslag, som vilde raade Bod paa dette Forhold.

Et saadant Forslag foreligger nu her til Behandling. §§ 1 og 2 omhandler netop de Personer, som vi følte var udelukket, og som burde huskes. Mit Parti er taknemmeligt for, at vi maa være med til at hædre den danske Sømandsstand for den Indsats, der blev ydet under Krigen 1939—45, ved at der til Minde om de danske søfarende, som satte Livet til under Udøvelsen af deres Gerning for Danmark, oprettes en Fond, der benævnes „Danske Søfarendes Mindefond af 1945“, og som netop har til Formaal at yde Støtte til værdige Enker efter og Børn af danske søfarende samt til saadanne værdige danske søfarende, der direkte eller indirekte som Følge af Krigen er blevet økonomisk vanskeligt stillet og, som allerede nævnt, ikke omfattes af Lovgivningen om Hædersgaver eller om Krigs-Ulykkesforsikring.

Det ærede Medlem Hr. Jens Jensen spurgte, om ogsaa Fiskere kom ind under denne Lov. Jeg har med Glæde erfaret, at

den højtærede Handelsminister i det andet høje Ting har udtalt, at Lovforslaget maa forstaaes saadan, at ogsaa Fiskere og deres efterladte, der kan sidestilles med de søfarende, som Lovforslaget omfatter, vil være at medregne under dem, som Bestemmelsen i § 2 omfatter; det hilser jeg med Glæde. Jeg havde efter de Udtalelser, der findes i Lovforslagets Bemærkninger til § 3, egentlig ogsaa regnet med, at man maatte forstaa Lovforslaget saadan. Der staar nemlig:

„Ud over de i 2det Stykke nævnte Beløb er det Tanken, at de i § 3 i Lov Nr. 383 af 9. August 1945 om visse Hædersgaver til danske søfarende og Fiskere og deres efterladte omhandlede Beløb skal indbetales til Fonden.“

Jeg forstaaer det saadan, at ledige Hædersgaver til søfarende og Fiskere gaar ind i Fonden. Da Fiskere nævnes der, tænkte jeg egentlig nok, at Fiskerne ogsaa var taget med her, og jeg takker for Ministerens Udtalelse i det andet høje Ting om, at vi maa forstaa det saadan.

Jeg vil ogsaa gerne i Forbindelse med Bestemmelsen i § 4 takke for, at Ministeren her nævnte, at der i den Bestyrelse, der skal nedsættes, og som jo skal bestaa af 10 Repræsentanter for de forskellige Organisationer, ogsaa maa komme til at sidde en Repræsentant for Indenlandsk Sømandsmission, da jeg ved, at man fra den Side staar i meget nær Kontakt med vore søfarende og har Forudsætning for at bedømme, hvor der virkelig er Trang til Stede.

Det tjener den danske Stat til Ære, at en saadan Fond oprettes. Som det fremgaar af Lovforslaget, henlægger Statskassen en Grundkapital paa 1 Mill. Kr. til Fonden, foruden at den foretager andre Indbetalinger, som Lovforslaget nærmere omtaler.

Jeg synes ikke, der er Grund for mig til at trævle de forskellige Bestemmelser i Lovforslaget op, da vi har faaet en grundig Forelæggelsestale af Ministeren baade i det andet høje Ting og her, og da de ærede Medlemmer, der har haft Ordet, ogsaa har rørt ved forskellige Paragraffer og understreget visse Ting. Særlig § 7, som jeg gerne vilde have understreget, blev understreget godt, synes jeg, af den første Ordfører. Jeg skal da kun til Slut udtale Ønsket om, at den økonomiske Støtte, som kan ydes vore søfarende, hvor Trang forefindes, samt de efterladte Enker og Børn, maa være med til at mildne Kaarene lidt for dem, og fremfor alt maa føles som en hjertelig Haandsrækning fra det danske Samfund, som er-